

eitt nú úr Skandinavisku londunum, hava teirra stóra áhuga, sigur Monika Ríkardsdóttir.

Og tað hevur eisini víst seg. Frímerkjadeldin fær ein hóp av fyrspurningum, so Monika hevur úr at gera at svara.

-Nú hava landsmenn mínir loyvi til at keypa útlendsk frímerki, men ikki so góð ráð, sigur hon og leggur aftrat, at hetta er eitt heiðurligt fólk, sum

ein ikki skal óttast fyri at handla við.

tór.-

Brøvini vit fáa úr fyrrverandi Eysturýsklandi eru mangan persónlig og hjartalig, - ja heilar lívssøgur, sigur Monika Ríkardsdóttir.
Mynd: Kalmar

Aëttin skifti alla tíðina

Tað var ikki nakað at gera við eldsbrunan í Hvalvík mikudagin, men tað gekk rímliga væl at fáa fólk og útgerð á staðið, sigur Signheðin Davidsen, slökkiliðsleiðari

Roykurin hekk yvir u sundið

Sosialurin skrivaði í gjár, at tað kann vera trupult at savna eitt slökkilið sum tað í Sundalagnum, tí fleiri av monnunum arbeida í øðrum bygðum.

Tað var kanska at gera slökkiliðnum í Sundalagnum órætt at taka henda spurningin upp júst í sambandi við eldsbruna í Hvalvík, tí slökkilið í Sundalagnum er óivað eitt tað frægast skipaða í landinum. Hetta er mitt í landinum, Brandskúlin er granni, og har hava fleiri kommunur kastað smán fyri at hava ráð til líkinda útgerð.

Alarmsentralurin gav slökkiliðsmonnum boð, og tað gingu ikki meir enn seks minuttir, til allir høvdu fingið boðini. Slökkiliðsbilurin var á staðnum eftir fáum minuttum. Bilurin hevði ikki nógv útgerð til henda brandin, so neyðugt var at læna meira útgerð m.a. frá brandskúlanum, og nakrir av liðnum í Kollfirði komu eisini at hjálpa. Men eldurin var so mikið stórur, at tað er spurningur, um nakað slökkilið í landinum hevði havt nógv mikið av útgerð.

Arbeids nærhendis

Signheðin Davidsen sigur, at tað ikki eru nógvir á liðnum, sum arbeida langt burtur frá Sundalagnum. Teir lögdu seg efur, tá liðið var sett, at so nógvir sum

møguligt skuldu arbeida nærindis økinum. Tað var eisini bara ein í Havn, ein á Lambareiði og ein aftrat, sum ikki kundi koma beinanvegin. Og tá boðini komu í døgurðatímanum, var lætt at finna menninar beinanvegin. Sjúlvur arbeidir hann á brandskúlanum, har ein annar á liðinum var á skeið, og teir fóru báðir saman við maskinmonnum á skeiðinum beinanvegin avstað.

Signheðin Davidsen avgjórði beinanvegin, at teir ikki skuldu fara inn at slökkja. Tað var alt ov vandamikið. Sjúlvur um teir ikki fóru inn, var torført at verja seg hjá monnunum, tí ættin skifti alla tíðina.

Teir flestu á skeið

Sjúlvandi ber ikki til at siga, nær eitt slökkilið hevur nógv mikið av útgerð, men Signheðin heldur, at teirra slökkilið er rímliga væl fyri. Teir eru 24 mans, sum hava regluligar venjingar, og teir flestu hava eisini verið á skeiði.

Annars eru ongar reglur í Føroyum fyri, hvat minsta kravið er til útgerð.

Signheðin Davidsen sigur, at hann visti á leið, hvat var inni á virkinum, sum brann. Og tí eisini hvørjar vandar vóru. Húsið

Signheðin Davidsen er slökkiliðsleiðari í Sundalagnum. Hann arbeidir sjálvur á brandskúlanum við Áir, og hann og teir flestu á liðnum hava verið á skeiðum, har teir m.a. hava lært nakað av vandan við kemiskum evnum